

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 230/07-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. J. K., T., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2098/99, postupom Krajskej prokuratúry v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. Kn 2116/99 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 3067/06, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. J. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. februára 2007 doručená sťažnosť MUDr. J. K., T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom

Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2098/99, postupom Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Kn 2116/99 a tiež postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 3067/06.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol nasledovné podstatné skutočnosti:

«Okresný úrad vo Vranove nad Topľou, odbor životného prostredia ma výzvou sp. zn. 837/1999-Mi zo dňa 26. 5. 1999 vyzval podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Vyhlášky č. 85/1976 Zb. na zabezpečovanie účinných odvádzaní zrážkových vôd zo strechy svojho rodinného domu tak, aby tieto vody nestekali na štátnu cestu, ani na jej krajinu. Výzva obsahovala aj upozornenie, že jej nerešpektovanie bude považované za porušenie Stavebného zákona a tiež Cestného zákona a okresný úrad dá podnet na konanie príslušnému cestnému správnomu orgánu.

Listom zo dňa 6. 8. 1999 sp. zn. 837/1999 okresný úrad, odbor životného prostredia dal podnet Okresnému úradu odboru cestného hospodárstva a dopravy na riešenie veci (odvádzanie zrážkových vôd zo strechy môjho rodinného domu) podľa Cestného zákona. Z obsahu tohto listu vyplýva, že okresný úrad, odbor životného prostredia v nadväznosti na výzvu zo dňa 26. 5. 1999 považoval moje konanie za také, ktoré porušuje Cestný zákon a postupoval spôsobom, na ktorý ma v citovanom liste upozornil.

Požiadaval som Krajský úrad v Prešove, odbor kontroly listom zo dňa 16. 6. 1999, aby preskúmal zákonnosť postupu Okresného úradu, odboru životného prostredia vo Vranove nad Topľou a túto sťažnosť som následne doplnil ďalšími podaniami.

Vo svojej odpovedi zo dňa 16. 8. 1999 Krajský úrad v Prešove moju sťažnosť vybavil ako neopodstatnenú.

Opätovne som sa na Krajskom úrade v Prešove, odbore kontroly domáhal preskúmania postupu okresného úradu, pretože tak postup, ako aj k jeho zisteniam, ku ktorým dospel okresný úrad, odbor životného prostredia som mal zásadné výhrady a nepovažoval som postup okresného úradu za zákonný.

Okresný úrad vo Vranove nad Topľou mi listom zo dňa 13. 6. 2000 sp. zn. Sť 48/2000, ktorý obsahuje aj vyjadrenia k veciam odlišným ako je postup odboru životného prostredia v konaní č. 830/999-MI, uviedol, že postup tohto orgánu bol správny.

Vzhľadom na to, že ani okresný úrad, ani krajský úrad v reakciách na moje sťažnosti týkajúce sa postupu okresného úradu odboru životného prostredia v konaní č. 838/1990 neakceptovali mnou uvádzané výhrady k zákonnosti ich postupu, obrátil som sa podaním zo dňa 13. 3. 2002 na Krajskú prokuratúru v Prešove.

Toto moje podanie bolo postúpené Okresnej prokuratúre vo Vranove nad Topľou - odporcovi v 1. rade.

Listom zo dňa 3. 4. 2002 sp. zn. Pn 2098/99 mi bolo odporcom v 1. rade oznámené postúpenie môjho podania zo dňa 13. 3. 2002. Z uvedeného listu vyplýva, že podľa názoru odporcu v 1. rade, z obsahu tohto podania nie je zrejmé: „čoho sa orgánov prokuratúry domáhate“. Odporca v 1. rade mi uložil lehotu do 20. 4. 2002 na doplnenie môjho podania.

Listom zo dňa 19. 4. 2002 podaným u odporcu v 1. rade v ten istý deň som uviedol, že žiadam o preskúmanie spisu sp. zn. Sť 235/99/00313-12 zo dňa 16. 8. 1999 odboru kontroly Krajského úradu v Prešove a spisu sp. zn. 837/1999/2001, Sť č. 36/99 Okresného úradu, odboru životného prostredia vo Vranove nad Topľou. V uvedenom liste som žiadal odporcu v 1. rade aj o vykonanie ďalších prokurátorských opatrení.

Listom zo dňa 12. 7. 2002 sp. zn. Pn. 2098/99 mi odporca v 1. rade oznámil, že môj podnet v časti týkajúcej sa veci vedenej na OO PZ vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. ORP-480/1999 bol vybavený ako opakovaný podnet Generálnou prokuratúrou SR, na vybavenie tej časti podnetu, ktorá sa týka veci vedenej na OO PZ Slovenská Kajňa pod sp. zn. ORP 127/99 je príslušný odporca v 1. rade. V liste bolo ďalej uvedené, že po preskúmaní spisu Obvodného oddelenia PZ Slovenská Kajňa sp. zn. ORP 127/99 neboli zistené nedostatky v postupe, či rozhodovaní policajného orgánu. List je ukončený vetou: „Týmto považujem Váš podnet za vybavený.“.

Na deň 31. 7. 2002 ma odporca v 2. rade predvolal a bol som vypočutý. Vo svojej výpovedi, ako to vyplýva zo záznamu, ktorý je prílohou tejto sťažnosti, som výslovne uviedol, že svojimi podaniami adresovanými odporcovi v 2. rade som „vyslovoval svoju nespokojnosť so spôsobom konania a rozhodovania Okresného úradu, odboru životného prostredia vo Vranove nad Topľou sp. zn. Sp 837/1999/Mi, Sť. č. 36/99 a potvrdené

rozhodnutím odboru kontroly KÚ v Prešove, sp. zn. Sť 235/99/00313.“. Ďalej som vo výsluchu uviedol doslova: „A práve toto rozhodnutie (okresného úradu, odboru životného prostredia) nepovažujem za správne a vo všetkých svojich predchádzajúcich i terajších podaniach ho namietam a žiadam krajskú prokuratúru o jeho preskúmanie. V súvislosti s týmto mojím konaním aj na podanie z 13. 3. 2002 adresované odporcovi v 2. rade, ktoré následne bolo postúpené odporcovi v 1. rade“. Poukázal som na to, že odporca v 1. rade sa opätovne nezaoberal predmetom mojej sťažnosti, ktorým je nespokojnosť s rozhodnutím odboru životného prostredia Okresného úradu vo Vranove nad Topľou. Bol som poučený o tom, že o spôsobe vybavenia podnetu budem upovedomený najneskôr do 30 dní.

Opakovane som urgoval u odporcu v 2. rade vybavenie môjho podnetu.

Vzhľadom na moju nespokojnosť a podľa môjho názoru zaujatosť prokurátorov činných na Okresnej prokuratúre vo Vranove nad Topľou som požiadal o odňatie veci odporcovi v 1. rade a následne aj odporcovi v 2. rade. Týmto žiadosťami nebolo vyhovené.

Listom zo dňa 22. 12. 2003 sp. zn. Kn 2116/99 mi bolo oznámené odporcom v 2. rade, že moje podania ako neodôvodnené odkladá, pričom v obsahu tohto listu nemožno nájsť žiadnu zmienku o tom, aké opatrenia alebo úkony odporca v 2. rade urobil pri vybavovaní môjho podnetu na preskúmanie postupu a rozhodnutia Okresného úradu vo Vranove nad Topľou, odboru životného prostredia a Krajského úradu v Prešove.

Doposiaľ mi odporcom v 1., ani v 2. rade nebolo oznámené, ako bol vybavený môj podnet na preskúmanie postupu týchto orgánov.»

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol, že v dôsledku nekonania okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry v jeho veci sa už v minulosti obrátil na ústavný súd. Predmetom sťažnosti, ktorú ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 149/03 z 27. augusta 2003 odmietol ako zjavne neopodstatnenú, však bola iná právna skutočnosť (že uvedené orgány nekonali tak, aby zistili páchatel'ov trestných činov, ktoré boli voči nemu údajne spáchané).

Sťažnosť sťažovateľa zo 14. apríla 2004, v ktorej sa domáhal vyslovenia porušenia svojho práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy okresnou prokuratúrou v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2098/99 a krajskou prokuratúrou v konaní vedenom pod sp. zn. Kn 2116/99 vo veci preskúmania postupu a rozhodnutia Okresného úradu Vranov nad Topľou, odboru

životného prostredia (ďalej len „okresný úrad“), ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 201/05 z 28. septembra 2005 odmietol ako neprípustnú pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd (nepodanie opakovaného podnetu podľa § 34 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon o prokuratúre“).

Sťažovateľ rešpektujúc právny názor vyslovený v citovanom rozhodnutí ústavného súdu sa podaním z 27. marca 2006 obrátil na generálnu prokuratúru s opakovaným podnetom v tej istej právnej veci.

Prípisom sp. zn. VI/2 Gd 3067/06 zo 6. apríla 2006 generálna prokuratúra potvrdila prijatie podnetu sťažovateľa a 12. júna 2006 mu oznámila, že predlžuje lehotu na vybavenie jeho podnetu. Následne prípisom z 13. decembra 2006 generálna prokuratúra sťažovateľovi oznámila, že jeho podnet ešte nie je vybavený, pretože materiál vzťahujúci sa na vec jej bol predložený až 4. decembra 2006.

Sťažovateľ v súvislosti s uvedeným namieta, že dosiaľ ani po 10 mesiacoch (ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu) jeho podnet nebol generálnou prokuratúrou vybavený. Podľa názoru sťažovateľa *„postupom prokuratúr bolo zasiahnuté do môjho práva zakotveného v článku 46 ods. 1 Ústavy SR a to tak, že tieto orgány moje podnety v rozpore so svojou povinnosťou vybaviť ich ignorovali, tak tým, že ich nevybavili zákonom ustanoveným postupom, teda v lehote, ktorú im Zákon o prokuratúre ukladá“*.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd jeho sťažnosť prijal na ďalšie konanie a po prerokovaní veci rozhodol týmto nálehom:

„Právo sťažovateľa domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom inom orgáne Slovenskej republiky a právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom inom orgáne Slovenskej republiky, ktoré sú zakotvené v článku č. 46 ods. 1 Ústavy SR bolo postupom Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou vo veci vedenej pod sp. zn. Pn 2098/99, Krajskej prokuratúry v Prešove vo veci

vedenej pod sp. zn. Kn 2116/99 a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Gd 3067/06 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresná prokuratúra vo Vranove nad Topľou konala vo veci vedenej na Okresnej prokuratúre vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. Pn 2098/99 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Krajská prokuratúra v Prešove konala vo veci vedenej na Krajskej prokuratúre v Prešove pod sp. zn. Kn 2116/99 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Generálna prokuratúra Slovenskej republiky konala vo veci vedenej na Generálnej prokuratúre pod sp. zn. VI/2 Gd 3067/06 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk od každého z odporcov zvlášť.

Odporcovia v 1. až v 3. rade sú povinní nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania. “

II.

Ústavný súd pred predbežným prerokovaním sťažnosti požiadal Generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) o vyjadrenie k sťažnosti. Vyjadrenie bolo ústavnému súdu doručené 18. júla 2007. Generálny prokurátor v ňom okrem iného uviedol:

„Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ani jej podriadené prokuratúry (Krajská prokuratúra v Prešove, Okresná prokuratúra vo Vranove nad Topľou) nijako nezasiahli do práva MUDr. K. zakotveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a to z nasledovných dôvodov:

1) Žiadna z označených prokuratúr nebola oprávnená preskúmať zákonnosť vybavovania sťažností Okresným úradom vo Vranove nad Topľou či Krajským úradom v Prešove.

2) *Okresná prokuratúra vo Vranove nad Topľou nebola ani miestne príslušná, keďže podnet smeroval aj voči postupu Krajského úradu v Prešove spadajúceho pod miestnu príslušnosť Krajskej prokuratúry v Prešove.*

3) *Dňa 27. marca 2006, keď MUDr. K. koncipoval svoj opakovaný podnet adresovaný tunajšej prokuratúre, už vedel, že sa obracia na štátny orgán, ktorému chýba právomoc vykonať ním požadované šetrenie.*

Navrhujem preto, aby Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosť MUDr. K. s poukazom na znenie § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Skutkovú podstatu tohto zákonného ustanovenia naplnil MUDr. K. tým, že o preskúmanie zákonnosti vybavovania sťažností žiadal Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, hoci z listu Krajskej prokuratúry v Prešove zo 17. marca 2003 č. k. Kd 2012/03-9 už vtedy vedel, že k takémuto postupu je oprávnený výlučne Úrad vlády Slovenskej republiky.“

Zároveň generálny prokurátor v hlavnej časti svojej argumentácie odkázal na obsah vybavenia opakovaného podnetu sťažovateľa tvoriaceho prílohu jeho prípisu z 11. júla 2007.

Ústavný súd zaslal vyjadrenie generálneho prokurátora na zaujatie stanoviska právnej zástupkyňi sťažovateľa, ktorá prípisom doručeným ústavnému súdu faxom 7. augusta 2007 a poštou 10. augusta 2007 okrem iného oznámila, že 19. júla 2007 bolo sťažovateľovi doručené oznámenie generálnej prokuratúry sp. zn. VI/2/Gd 3067/06-58 z 2. júla 2007 o vybavení jeho opakovaného podnetu. Vo svojom vyjadrení konštatovala, že „*nepovažuje vybavenie jeho opakovaného podnetu za také, ktoré je v súlade s ustanoveniami Zákona o prokuratúre uvedenými v IV. časti tohto právneho predpisu*“. Sťažnosť podanú ústavnému súdu v celom rozsahu považuje za dôvodnú, zotrvávajúc na skutočnostiach, ktoré sú jej obsahom.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2098/99, postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kn 2116/99, ako aj postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 3067/06.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť

v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu a inú právnu ochranu (napr. III. ÚS 45/03, III. ÚS 324/05).

Z čl. 46 ods. 1 ústavy taktiež vyplýva, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom aj trestnoprávnej ochrany svojho konkrétneho práva u orgánov činných v trestnom konaní (obdobne napr. III. ÚS 45/03).

Sťažovateľ tvrdí, že napriek tomu, že okresná prokuratúra aj krajská prokuratúra jeho podanie ako neodôvodnené odložila (okresná prokuratúra listom z 12. júla 2002, krajská prokuratúra listom z 22. decembra 2003), z ich záverov nebolo zrejmé, aké úkony alebo opatrenia orgány prokuratúry urobili pri vybavovaní jeho podnetu na preskúmanie postupu a rozhodnutia okresného úradu vo veci vedenej pod sp. zn. 837/1999. Podľa tvrdenia sťažovateľa do dňa podania tejto sťažnosti ústavnému súdu sa sťažovateľ nedomohol svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uplatnením opakovaného podnetu v tej istej právnej veci ani na generálnej prokuratúre.

Podľa ustanovenia § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 33 ods. 1 prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1). Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v odseku 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného predpisu, či sú splnené podmienky na podávanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na vykonanie ktorých je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre je nadriadený prokurátor oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh, prípadne vykonať úkony podriadeného prokurátora alebo rozhodnúť, že ich vykoná iný podriadený prokurátor.

Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd nemal právomoc na preskúmanie namietaných postupov a záverov okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2098/99 a krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kn 2116/99, keďže preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu sťažovateľa z dôvodu práva podať opakovaný podnet patrilo do právomoci generálnej prokuratúry. Na základe toho ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v častiach namietajúcich porušenie ním označeného základného práva postupom a rozhodnutiami okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

V súvislosti s namietaným porušením základného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 3067/06 pri vybavovaní opakovaného podnetu sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia okresného úradu, odboru životného prostredia, v konaní vedenom pod sp. zn. 837/1999, ústavný súd zo sťažnosti a k nej priložených príloh zistil, že generálna prokuratúra prípisom zo 6. apríla 2006 potvrdila sťažovateľovi prijatie jeho podnetu a 12. júna 2006 mu oznámila predĺženie lehoty na jeho vybavenie. Na základe žiadosti sťažovateľa z 27. novembra 2006 generálna prokuratúra 13. decembra 2006 sťažovateľovi oznámila, že jeho podnet ešte nie je vybavený, pretože kompletný spisový materiál jej bol predložený až 4. decembra 2006.

Generálna prokuratúra oznámením č. k. VI/2 Gd 3067/06-58 z 2. júla 2007 reagovala na podnet sťažovateľa, v ktorom konštatovala, že ani krajská prokuratúra, ani okresná prokuratúra vo veci nebola oprávnená konať pre nedostatok právomoci. V ďalšom uviedla: *„Preskúmať správnosť vybavovania sťažností však neprislúcha prokuratúre, ale Úradu vlády (§ 24 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii štátnej správy v znení neskorších zmien a doplnkov). O tejto skutočnosti ste bol (hoci v iných súvislostiach) informovaný prípisom Krajskej prokuratúry v Prešove zo 17. 3. 2003 č. k. Kd 2012/03-9. Z uvedeného vyplýva, že dňa 27. 3. 2006, kedy ste koncipoval Váš opakovaný podnet adresovaný tunajšej prokuratúre, ste sa už vedome obracal na orgán štátu, ktorý nebol oprávnený sa predmetom podnetu zaoberať, pričom o absencii tohto oprávnenia ste vedel. Záverom poznamenávam, že Vaše prípadné ďalšie opakované podnety v tejto istej veci budú vybavované len ak budú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov).“*

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ svoje tvrdenie o odopretí práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na generálnej prokuratúre v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 3067/06 vyvodzuje z nedodržania zákonnej dvojmesačnej lehoty na vybavenie podnetu podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre a údajnej *„úplnej ignorácie jeho podnetu“*.

V súvislosti s namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom generálnej prokuratúry ústavný súd považoval za potrebné upozorniť, že je podľa čl. 124 ústavy nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý okrem iného rozhoduje o sťažnostiach namietajúcich porušenie základných práv alebo slobôd fyzických osôb alebo právnických osôb, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Cieľom uplatňovania tejto právomoci ústavného súdu nie je primárne preskúmavanie a posudzovanie právnych názorov orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd (vrátane základných práv a slobôd) fyzických osôb a právnických osôb pri výklade a uplatňovaní zákonov v súvislosti s rozhodovaním vo veci samej ani preskúmavanie, či v konaní pred týmito orgánmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo zisteného skutkového stavu tieto orgány vyvodili. Úloha ústavného súdu sa sústreďuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Skutkové a právne závery orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody zaručeného v ústave alebo v medzinárodných zmluvách o ľudských právach a základných slobodách (III. ÚS 38/05, III. ÚS 278/06, IV. ÚS 114/07).

Z konštantnej judikatúry ústavného súdu (I. ÚS 64/96, II. ÚS 42/00, III. ÚS 278/06) ďalej vyplýva, že nikto nemá právny nárok a ani ústavnoprávny nárok na to, aby jeho podaniu (v prípade sťažovateľa sťažnosti adresovanej okresnej prokuratúre, krajskej prokuratúre, podnetu a opakovanému podnetu adresovanému generálnej prokuratúre) bolo vyhovené. Posúdenie podnetu je vo výlučnej právomoci prokurátora (I. ÚS 98/97,

II. ÚS 55/98). Sťažovateľ ako osoba, ktorá podala podnet a opakovaný podnet generálnej prokuratúre má zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa s jeho podaniami generálna prokuratúra riadne zaoberala. Z oprávnenia prokurátora na vykonanie opatrenia však nemožno vyvodiť právo na výsledok vybavenia podnetu, ktorý by zodpovedal predstave sťažovateľa (II. ÚS 168/03, III. ÚS 62/04).

Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie generálnej prokuratúry nevykonať sťažovateľom požadované šetrenie z dôvodu nedostatku jej právomoci vo veci preskúmania zákonnosti vybavovania sťažností [k takémuto postupu je podľa jej názoru oprávnený výlučne Úrad vlády Slovenskej republiky (ďalej len „úrad vlády“)], tlmočené sťažovateľovi v prípise prokurátora generálnej prokuratúry sp. zn. VI/2 Gd 3067/06 z 2. júla 2007, nemožno podľa názoru ústavného súdu vzhľadom na okolnosti prípadu vyplývajúce aj zo skutkových zistení a právnych záverov nižších zložiek prokuratúry považovať za také, ktoré by bolo z ústavného hľadiska neakceptovateľné a malo za následok porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Aj keď je nesporné, že generálna prokuratúra reagovala na podnet sťažovateľa (vybavila ho) s odstupom viac než 1 roka, t. j. v zjavnom rozpore s lehotami ustanovenými na vybavovanie podnetov v zákone o prokuratúre, vzhľadom na okolnosti prípadu, predovšetkým na skutočnosť, že sťažovateľ už v roku 2003 (a pri podávaní opakovaného podnetu) mal vedomosť, že orgány prokuratúry nie sú oprávnené na preskúmanie zákonnosti vybavenia jeho sťažnosti, ako aj na skutočnosť, že podľa názoru ústavného súdu (v zhode s názorom generálneho prokurátora vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 18. júla 2007) sa sťažovateľ mohol svojich nárokov účinne domáhať na úrade vlády, ústavný súd dospel k záveru, že porušenie zákona o prokuratúre postupom generálnej prokuratúry v predmetnej veci nevykazuje takú intenzitu, ktorá by umožňovala dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 3067/06.

V súvislosti s uvedeným záverom ústavný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že v takýchto prípadoch kritériom pre jeho rozhodovanie musí byť najmä intenzita, akou malo

byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd a v spojitosti s tým zistenie, či v okolnostiach daného prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k obmedzeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd (IV. ÚS 238/07).

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti sťažovateľa rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o jej odmietnutí pre zjavnú neopodstatnenosť.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007